

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 8 czerwca 2016 r.

Poz. 803

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 18 maja 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 140), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 oraz z 2015 r. poz. 87, 933 i 1688),
- 2) ustawą z dnia 27 maja 2015 r. o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 933 i 1688)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 16 maja 2016 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) odnośników nr 2 i 3 oraz art. 234 ust. 1, 10 i 11, art. 237, art. 238 ust. 1 i 2, art. 250 ust. 5 i art. 253 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 oraz z 2015 r. poz. 87, 933 i 1688), które stanowią:

„²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 71);
- 2) dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 265);
- 3) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 4) dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349);
- 5) dyrektywy Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz. Urz. WE L 243 z 24.09.1996, str. 31; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 75);
- 6) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228);
- 7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224);

- 8) dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353);
 - 9) (uchylony);
 - 10) dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15, z późn. zm.);
 - 11) dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.);
 - 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3);
 - 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17);
 - 14) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, z późn. zm.).
- ³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej dnia 26 kwietnia 2012 r. pod numerem 2012/0263/PL, zgodnie z art. 16 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349), oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), wdrażającego postanowienia dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).”

Art. 234. „1. Rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, tworzy się łącznie z BDO.”

„10. Przepisy art. 208 pkt 2, art. 209 pkt 10 w zakresie uchylecia art. 37 pkt 1, art. 213 pkt 11, art. 214 pkt 35, art. 219 pkt 1 oraz art. 220 pkt 19 i 20 stosuje się od dnia utworzenia rejestru.

11. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, stosuje się art. 13 ustawy, o której mowa w art. 213, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 237. 1. Podmioty, o których mowa w art. 73 i art. 75, obowiązane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do sporządzania i składania:

- 1) zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów – na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 252,
- 2) sprawozdań – na podstawie art. 4 ust. 5, art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej,
- 3) sprawozdań – na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
- 4) sprawozdań – na podstawie art. 15 ust. 1, art. 30 ust. 1 i art. 38 ust. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- 5) sprawozdań – na podstawie art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 56 ust. 1 i art. 67 ust. 1 oraz wykazu zakładów przetwarzania, o którym mowa w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,
- 6) sprawozdań – na podstawie art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 59 ust. 3 i art. 64 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach

– sporządzają i składają je, za lata 2012–2014, stosując przepisy dotychczasowe, z tym że ten, kto wbrew obowiązкови, nie sporządza i nie przekazuje tych zbiorczych zestawień danych, sprawozdań lub wykazu zakładów przetwarzania lub wykonuje ten obowiązek nieterminowo lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym podlega karze, o której mowa w art. 200.

2. Do złożonych zbiorczych zestawień danych i sprawozdań, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 238. 1. BDO tworzy się najpóźniej do dnia 24 stycznia 2018 r.

2. Minister właściwy do spraw środowiska ogłosi, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informację o dacie utworzenia BDO, w tym rejestrze.”

Art. 250. „5. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 213, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 213, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 253. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 207 pkt 17 w zakresie art. 402 ust. 2a i 2b w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 209 pkt 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.;
 - 2) art. 178, art. 179, art. 194 ust. 1 pkt 5, art. 213 pkt 8, które wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, z tym że wymienione przepisy stosuje się od daty utworzenia BDO ogłoszonej w komunikacie, o którym mowa w art. 238 ust. 2;
 - 3) art. 207 pkt 18, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.”;
- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 8, art. 9, art. 11, art. 12 ust. 1 i 3, art. 13 i art. 16–24 ustawy z dnia 27 maja 2015 r. o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 933 i 1688), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224).”

„Art. 8. Umowy, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 11a ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność na czas, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Przepisy art. 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie do:

- 1) wprowadzającego pojazd w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie pojazdu innego niż wymieniony w art. 10 ustawy zmienianej w art. 1, wprowadzonego na terytorium kraju przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) podmiotu niebędącego przedsiębiorcą, który dokonuje wewnątrzspółnotowego nabycia lub importu pojazdu wprowadzonego na terytorium kraju przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 11. 1. Na wniosek podmiotu, który dokonał nienależnie lub w nadmiernej wysokości wpłaty, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej dokonuje zwrotu nadpłaconej kwoty na rachunek bankowy wskazany we wniosku lub w gotówce, w terminie 30 dni od dnia:

- 1) złożenia wniosku – w przypadku:
 - a) gdy kwota wpłaty albo łączna kwota wpłat przekracza 500 zł,
 - b) wpłaty dokonanej od pojazdu historycznego w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1,
 - c) wpłaty dokonanej od pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony;
- 2) doręczenia Funduszowi odpisu prawomocnego orzeczenia sądu nakazującego zwrot nadpłaconej kwoty;
- 3) zawarcia między podmiotem, który złożył wniosek, a Funduszem porozumienia w sprawie zwrotu nadpłaconej kwoty.

2. Prawo do żądania zwrotu nadpłaconej kwoty wygasa, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie został złożony w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza wysokość zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 5.”

Art. 12. „1. Opłaty, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wniesione na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie art. 5 pkt 3 lit. a, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 5.”

„3. Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska kwartalne informacje o podmiotach wpłacających opłaty, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z podaniem nazwy, siedziby i adresu albo imienia, nazwiska i adresu tych podmiotów, wysokości kwoty wpłaconej z tytułu opłaty, daty wniesienia opłaty oraz wysokości i daty zwrotu nadpłaconej kwoty, o której mowa w art. 11, w terminie do końca miesiąca po zakończeniu kwartału, którego dotyczą te informacje.”

„Art. 13. Do udzielenia, przekazywania i finansowania dopłat do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji za rok 2015 stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„Art. 16. Do opłat za brak sieci zbierania pojazdów należnych za okres przed dniem 1 stycznia 2016 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. Do zwrotu kwot nadpłat z tytułu opłat za brak sieci, należnych za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wraz z należnym oprocentowaniem, stosuje się art. 17b ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 18. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, do zawiadomień składanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 7, wprowadzający pojazd dołącza kopie umów, o których mowa w art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. 1. Kto wbrew przepisowi art. 18 nie dołącza do zawiadomień o podjęciu działalności w zakresie produkcji, importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia pojazdów kopii umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.^{a)}).

Art. 20. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany dostosować posiadane pozwolenie zintegrowane lub inną decyzję w zakresie gospodarki odpadami wymagane w związku z prowadzeniem stacji demontażu do przepisów niniejszej ustawy w terminie trzech lat od dnia jej wejścia w życie.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który nie ma zezwolenia w pozwoleniu zintegrowanym lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganych w związku z prowadzeniem stacji demontażu na przyjmowanie będących odpadami części samochodów osobowych usuniętych w trakcie naprawy, nie jest obowiązany do przyjmowania tych odpadów w terminie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. 1. Próbę strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wykonuje się w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarńkę wykonał próbę strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 22. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzonych na podstawie:

- 1) art. 39 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,
- 2) art. 72 ustawy zmienianej w art. 4

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21, 396 i 841.

Art. 23. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 25, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 2) art. 1 pkt 27, który wchodzi w życie z dniem utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 238 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 18 maja 2016 r. (poz. 803)

USTAWA

z dnia 20 stycznia 2005 r.

o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady postępowania z pojazdami wycofanymi z eksploatacji w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

2. W sprawach dotyczących postępowania z pojazdami wycofanymi z eksploatacji w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do:

- 1) pojazdów wyprodukowanych na terytorium kraju;
- 2) pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzspółnotowego nabycia;
- 3) odpadów powstałych z pojazdów.

1a.²⁾ Do motorowerów trójkołowych zaliczanych do kategorii L2e, określonej w przepisach o ruchu drogowym, stosuje się przepisy art. 11, art. 13–17, art. 18, art. 19, art. 21, art. 22, art. 23 ust. 1 oraz art. 39–41.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do pojazdów historycznych.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) imporcie – rozumie się przez to przywóz pojazdu z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;
- 2) masie pojazdu – rozumie się przez to masę własną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.³⁾), pomniejszoną o masę paliwa w ilości nominalnej;
- 2a) masie pojazdu wycofanego z eksploatacji – rozumie się przez to masę pojazdu zważonego przy przyjmowaniu pojazdu do stacji demontażu lub punktu zbierania pojazdów, po uprzednim usunięciu z niego innych odpadów, które nie pochodzą z tego pojazdu;
- 3) odzysku – rozumie się przez to odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach;
- 4) pojeździe – rozumie się przez to pojazdy samochodowe zaliczone do kategorii M1 lub N1, określonych w przepisach o ruchu drogowym, oraz motorowery trójkołowe zaliczone do kategorii L2e, określonych w przepisach o ruchu drogowym;
- 5) pojeździe historycznym – rozumie się przez to:
 - a) pojazd zabytkowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
 - b) pojazd mający co najmniej 25 lat, uznany przez rzeczoznawcę samochodowego za unikatowy lub mający szczególne znaczenie dla udokumentowania historii motoryzacji;

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, z późn. zm.). Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 maja 2015 r. o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 933 i 1688), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352.

- 6) pojeździe wycofanym z eksploatacji – rozumie się przez to pojazd stanowiący odpad w rozumieniu przepisów o odpadach;
- 7) ponownym użyciu – rozumie się przez to zastosowanie przedmiotów wyposażenia i części, wymontowanych z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w tym samym celu, dla którego zostały pierwotnie zaprojektowane i wykonane;
- 8) przetwarzaniu – rozumie się przez to czynności podejmowane po przekazaniu pojazdu wycofanego z eksploatacji do stacji demontażu w celu demontażu, odzysku lub przygotowania do unieszkodliwiania;
- 9) recyklingu – rozumie się przez to recykling w rozumieniu przepisów o odpadach;
- 10) stacji demontażu – rozumie się przez to zakład prowadzący przetwarzanie, w tym demontaż obejmujący następujące czynności:
 - a) usunięcie z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów i substancji niebezpiecznych, w tym płynów,
 - b) wymontowanie z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia i części nadających się do ponownego użycia,
 - c) wymontowanie z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu;
- 11) strzępiarce – rozumie się przez to instalację służącą do rozdrabniania odpadów powstałych w trakcie demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 12) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) wewnątrzwspólnotowym nabyciu – rozumie się przez to przywóz pojazdu z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;
- 14)⁴⁾ wprowadzającym pojazd – rozumie się przez to przedsiębiorcę będącego producentem pojazdu lub przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu;
- 15) substancji niebezpiecznej – rozumie się przez to każdą substancję spełniającą kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z klas lub kategorii zagrożenia wymienionych w:
 - a) części 2 w pkt 2.1–2.4, 2.6, 2.7, 2.8 (Typ A i B), 2.9, 2.10, 2.12, 2.13 (kategoria 1 i 2), 2.14 (kategoria 1 i 2) oraz 2.15 (Typ A–F),
 - b) części 3 w pkt 3.1–3.6, 3.7 (działanie szkodliwe na funkcje płciowe i płodność lub na rozwój potomstwa), 3.8 (z wyjątkiem substancji spełniających kryteria klasyfikacji ze względu na działanie narkotyczne), 3.9 i 3.10,
 - c) części 4 w pkt 4.1,
 - d) części 5 w pkt 5.1

– załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1);

- 16)⁵⁾ wprowadzeniu na terytorium kraju – rozumie się przez to wprowadzenie pojazdu po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji.

Art. 3a. (uchylony)⁶⁾

Art. 4.⁷⁾ 1. Wprowadzenie na terytorium kraju następuje z dniem:

- 1) wydania pojazdu z magazynu lub przekazania innemu podmiotowi – w przypadku pojazdu wyprodukowanego na terytorium kraju;
- 2) dopuszczenia pojazdu do obrotu na terytorium kraju – w przypadku importu;
- 3) wystawienia faktury albo przywozu pojazdu na terytorium kraju – w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁾ Przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Jeżeli z przepisów ust. 1 wynika, że wprowadzenie na terytorium kraju mogło nastąpić w różnych terminach, za dzień wprowadzenia na terytorium kraju uważa się dzień najwcześniejszy.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie na terytorium kraju nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym pojazd.

Art. 5. 1. Zbieranie pojazdów wycofanych z eksploatacji mogą prowadzić wyłącznie przedsiębiorcy prowadzący punkty zbierania pojazdów i przedsiębiorcy prowadzący stacje demontażu.

2. Demontaż pojazdów wycofanych z eksploatacji może być prowadzony wyłącznie w stacjach demontażu.

Art. 5a.⁸⁾ Podmiot zajmujący się naprawą pojazdów gospodaruje częściami będącymi odpadami, usuniętymi w trakcie naprawy samochodów osobowych w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zwanych dalej „samochodami osobowymi”, lub przekazuje te części uprawnionemu posiadaczowi odpadów, w tym prowadzącemu stację demontażu, na zasadach określonych w art. 27 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁹⁾).

Rozdział 2

Obowiązki wprowadzających pojazdy

Art. 6. 1. Przedsiębiorca będący producentem pojazdów jest obowiązany do:

- 1) ograniczania stosowania substancji niebezpiecznych w pojazdach w celu zapobiegania emisji tych substancji do środowiska i ułatwienia recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 2) uwzględniania wymogów demontażu i ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części pojazdów oraz odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 3) stosowania materiałów pochodzących z recyklingu do produkcji pojazdów.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do producentów przedmiotów wyposażenia i części pojazdów.

Art. 7. 1.¹⁰⁾ Materiały, przedmioty wyposażenia i części pojazdów nie mogą zawierać ołowiu, rtęci, kadmu i sześciowartościowego chromu.

2. Materiały, przedmioty wyposażenia i części pojazdów mogą zawierać metale, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest to konieczne do uzyskania wymaganej charakterystyki technicznej tych przedmiotów i części.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, listę materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów, o których mowa w ust. 2, kierując się koniecznością ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, może również zostać określona dopuszczalna zawartość ołowiu, rtęci, kadmu lub sześciowartościowego chromu w materiałach, przedmiotach wyposażenia i częściach pojazdów.

Art. 8. 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do zapewnienia oznaczania przedmiotów wyposażenia i części pojazdów z:

- 1) elastomerów o wadze powyżej 200 g;
- 2) pozostałych tworzyw sztucznych o wadze powyżej 100 g.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do producentów i dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia lub importu przedmiotów wyposażenia i części pojazdów.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, kierując się potrzebą identyfikacji materiału, z którego są wykonywane przedmioty wyposażenia i części pojazdów, określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznaczania oraz rodzaje oznaczeń przedmiotów wyposażenia i części pojazdów.

Art. 9. 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do opracowania informacji dotyczącej sposobu demontażu nowego typu pojazdu w ciągu 6 miesięcy od wprowadzenia go na terytorium kraju.

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87, 122, 933, 1045, 1688, 1936 i 2281.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) określenie rodzajów przedmiotów wyposażenia i części pojazdów, które mogą być przeznaczone do ponownego użycia,
- 2) wskazanie umiejscowienia elementów i substancji niebezpiecznych użytych w pojeździe

– w zakresie potrzebnym przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu do spełnienia przez niego obowiązków wynikających z przepisów ustawy.

3. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do nieodpłatnego przekazania przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia przez tego przedsiębiorcę wniosku o udzielenie informacji.

4. Producenci oraz dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia lub importu przedmiotów wyposażenia i części pojazdów są obowiązani do nieodpłatnego udostępnienia wprowadzającemu pojazd oraz przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu informacji dotyczącej sposobu demontażu, magazynowania i testowania przedmiotów wyposażenia i części pojazdów, które mogą być przeznaczone do ponownego użycia, w terminie 30 dni od dnia złożenia przez wprowadzającego pojazd lub przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu wniosku o udzielenie informacji.

Art. 10. Przepisy art. 6–9 dotyczą wprowadzających pojazdy wydających kartę pojazdu, o której mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 11.¹¹⁾ 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany zapewnić sieć zbierania pojazdów, zwaną dalej „siecią”, obejmującą terytorium kraju w taki sposób, aby w każdym województwie były prowadzone co najmniej trzy stacje demontażu lub punkty zbierania pojazdów, w tym co najmniej jedna stacja demontażu, położone w różnych miejscowościach, zapewniające właścicielowi pojazdu możliwość oddania pojazdu wycofanego z eksploatacji.

2. Wprowadzający pojazd, który wprowadza na terytorium kraju nie więcej niż 1000 pojazdów w ciągu roku kalendarzowego, jest obowiązany zapewnić sieć obejmującą co najmniej trzy stacje demontażu lub punkty zbierania pojazdów, w tym co najmniej jedną stację demontażu, położone w różnych miejscowościach na terytorium kraju.

3. Wprowadzający pojazd zapewnia sieć wyłącznie przez własne stacje demontażu i punkty zbierania pojazdów lub na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu.

Art. 11a.¹²⁾ 1. Wprowadzający pojazd zapewniający sieć na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu jest obowiązany do ich zawarcia w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności warunki:

- 1) przyjmowania pojazdów wycofanych z eksploatacji przez stację demontażu;
- 2) finansowania przez wprowadzającego pojazd kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w szczególności z pojazdów wycofanych z eksploatacji nieposiadających wartości rynkowej lub o wartości rynkowej ujemnej, w sposób zapewniający osiągnięcie poziomów odzysku i recyklingu, uwzględniając liczbę pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju przez danego wprowadzającego pojazd.

Art. 12. (uchylony)¹³⁾

Art. 13.¹⁴⁾ Wprowadzający pojazd podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 14.¹⁴⁾ 1. Wprowadzający pojazd, który nie zapewnił sieci w roku kalendarzowym, jest obowiązany bez wezwania do obliczenia i uiszczenia opłaty za brak sieci.

2. Wprowadzający pojazd jest zwolniony z opłaty za brak sieci, jeżeli nie zapewnił sieci przez okres nie dłuższy niż 21 dni w ciągu roku kalendarzowego.

3. Wysokość opłaty za brak sieci oblicza się według wzorów określonych w załączniku do ustawy.

4. Maksymalna wysokość opłaty stałej za brak sieci wynosi 20 000 zł.

5. Maksymalna stawka opłaty za brak sieci wynosi 20 zł za brak jednej stacji demontażu lub jednego punktu zbierania pojazdów w ciągu roku kalendarzowego za każdy pojazd wprowadzony na terytorium kraju w ciągu tego roku.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹³⁾ Przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty stałej za brak sieci oraz stawkę opłaty za brak sieci, uwzględniając koszty recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz kierując się koniecznością zapewnienia, aby opłata za brak sieci była środkiem ekonomicznym zachęcającym do budowy sieci przez wprowadzającego pojazd.

Art. 15. Wprowadzający pojazd sporządza roczne sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i trybie określonych w tej ustawie.

Art. 16. 1. Obowiązek obliczenia opłaty za brak sieci powstaje na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata za brak sieci jest wpłacana na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.

Art. 17. 1.¹⁵⁾ W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający pojazd, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie uiścił opłaty za brak sieci albo uiścił opłatę w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za brak sieci.

2.¹⁵⁾ W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, Główny Inspektor Ochrony Środowiska ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę za brak sieci w wysokości odpowiadającej 20% kwoty nieuiszczonej opłaty za brak sieci.

3. Do należności z tytułu opłat za brak sieci stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁶⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Art. 17a. (uchylony)¹⁷⁾

Art. 17b.¹⁸⁾ 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska stwierdza nadpłatę lub określa wysokość nadpłaty z tytułu opłaty za brak sieci.

2. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje równowartość kwoty nadpłaty, o której mowa w ust. 1, na dochody budżetu państwa, w terminie 7 dni od dnia otrzymania oświadczenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wskazującego:

- 1) dzień, z którym decyzja Głównego Inspektora Ochrony Środowiska stwierdzająca nadpłatę lub określająca wysokość nadpłaty stała się ostateczna;
- 2) równowartość kwoty nadpłaty podlegającej przekazaniu;
- 3) rachunek bieżący dochodów budżetowych ministra właściwego do spraw środowiska, na który należy przekazać równowartość kwoty nadpłaty.

3. Za dzień przekazania równowartości kwoty nadpłaty uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Przekazana równowartość kwoty nadpłaty zmniejsza wysokość zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹⁹⁾) i nie może przekroczyć stanu tego zobowiązania ustalonego na dzień przekazania równowartości kwoty nadpłaty.

5. Zwrotu kwoty nadpłaty z tytułu opłaty za brak sieci wraz z należnym oprocentowaniem dokonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska ze środków rezerwy celowej na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa.

Rozdział 3

Obowiązki właścicieli pojazdów

Art. 18. Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji przekazuje go wyłącznie do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195 i 615.

¹⁷⁾ Przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662, z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774, 881, 933, 1045, 1223, 1434, 1593, 1688, 1936 i 2278 oraz z 2016 r. poz. 266.

Art. 19. Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji lub upoważniona przez niego osoba, przekazując pojazd do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, jest obowiązany okazać:

- 1) dowód osobisty lub inny dokument potwierdzający tożsamość;
- 2) dowód rejestracyjny pojazdu oraz kartę pojazdu, jeżeli była wydana, lub inny dokument potwierdzający dane zawarte w dowodzie rejestracyjnym;
- 3) dokument potwierdzający własność w przypadku właściciela pojazdu innego niż wpisany w dowodzie rejestracyjnym.

Art. 20. Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o demontażu pojazdu lub zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu złożyć wniosek o wyrejestrowanie pojazdu.

Rozdział 4

Obowiązki przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu

Art. 21. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu powinien zapewniać bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzanie pojazdów wycofanych z eksploatacji i powstających z nich odpadów.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2015 r. poz. 687 i 1688) i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 tej ustawy.

Art. 21a. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 22. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dla stacji demontażu oraz sposób demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji, kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Art. 23.²⁰⁾ 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przyjęcia każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji, który posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest także obowiązany do przyjęcia pojazdu wycofanego z eksploatacji, dla którego brak jest dowodu rejestracyjnego lub który nie posiada cech identyfikacyjnych pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, a także odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, jeżeli obowiązek przekazania tych odpadów do stacji demontażu wynika z postanowienia albo decyzji wydanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2015 r. poz. 1048).

3. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy przyjmowaniu pojazdu wycofanego z eksploatacji nie pobiera opłaty od właściciela pojazdu.

4. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy przyjmowaniu pojazdu wycofanego z eksploatacji może pobrać opłatę od właściciela pojazdu, jeżeli jest spełniony co najmniej jeden z następujących warunków:

- 1) pojazd wycofany z eksploatacji nie jest zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) pojazd wycofany z eksploatacji:
 - a) jest niekompletny,
 - b) zawiera odpady, które zostały do niego dodane.

5. Za niekompletny pojazd uważa się pojazd, który nie zawiera co najmniej jednego istotnego elementu określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

6. W przypadku przyjmowania niekompletnego pojazdu wycofanego z eksploatacji opłata, o której mowa w ust. 4, nie może przekraczać 10 zł za każdy kilogram brakującej masy pojazdu.

7. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 4, przy przyjmowaniu niekompletnego pojazdu wycofanego z eksploatacji należącego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Biura Ochrony Rządu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz kontroli skarbowej.

8. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu może odmówić przyjęcia pojazdu wycofanego z eksploatacji, jeżeli właściciel pojazdu nie uiścił opłaty, o której mowa w ust. 4.

9. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, mając na uwadze wymogi ochrony środowiska, potrzebę zapewnienia kompletności pojazdów w celu uzyskania odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu oraz przeciwdziałanie niewłaściwemu zagospodarowaniu odpadów, określi, w drodze rozporządzenia, listę istotnych elementów pojazdu kompletnego.

Art. 23a.²¹⁾ 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przyjęcia będących odpadami części samochodów osobowych usuniętych w trakcie naprawy o ile nie spowoduje to przekroczenia masy odpadów przewidywanych do przetworzenia i powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku, określonych w pozwoleniu zintegrowanym lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganych w związku z prowadzeniem stacji demontażu.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu za przyjęcie będących odpadami części samochodów osobowych usuniętych w trakcie naprawy może pobrać opłatę.

Art. 24. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, przyjmując pojazd wycofany z eksploatacji, który posiada wszystkie istotne elementy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9, jest obowiązany do:²²⁾

- 1) unieważnienia dowodu rejestracyjnego, karty pojazdu, jeżeli była wydana, oraz tablic rejestracyjnych;
- 2) wydania zaświadczenia o demontażu pojazdu.

1a.²³⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w zakresie tablic rejestracyjnych, nie dotyczy pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

2. Zaświadczenie o demontażu pojazdu powinno zawierać oświadczenie przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu o unieważnieniu dowodu rejestracyjnego, karty pojazdu, jeżeli była wydana, oraz tablic rejestracyjnych.

3. Zaświadczenie o demontażu pojazdu jest sporządzane w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje właściciel pojazdu, drugi jest przekazywany przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu w terminie 7 dni organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a trzeci pozostaje u przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który otrzymuje zaświadczenia o demontażu pojazdu od przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, o którym mowa w art. 33 ust. 3, przekazuje jeden egzemplarz zaświadczenia organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a drugi pozostawia u siebie.

5. W przypadku pojazdu niezarejestrowanego na terytorium kraju, egzemplarz zaświadczenia o demontażu pojazdu, przeznaczony dla organu rejestrującego właściwego ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, jest przekazywany w terminie 7 dni Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Art. 25. 1.²⁴⁾ W przypadku przyjmowania niekompletnego pojazdu przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do wydania zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu. Przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 1a–5 stosuje się odpowiednio.

2. (uchylony)²⁵⁾

3. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie wydaje zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu, jeżeli nie jest możliwe ustalenie cech identyfikacyjnych pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

²¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²²⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁵⁾ Przez art. 1 pkt 17 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 26. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu prowadzi ewidencję zaświadczeń o demontażu pojazdu oraz zaświadczeń o przyjęciu niekompletnego pojazdu, wydanych przez niego i przez przedsiębiorców prowadzących punkty zbierania pojazdów, z którymi zawarł umowę.

Art. 27. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób unieważniania dowodu rejestracyjnego, karty pojazdu oraz tablic rejestracyjnych,
- 2) wzór zaświadczenia o demontażu pojazdu,
- 3) wzór zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu,
- 4) sposób przechowywania zaświadczeń, o których mowa w pkt 2 i 3,
- 5) sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 26

– kierując się potrzebami identyfikacji pojazdu, zapobiegania nieuprawnionemu używaniu dokumentów pojazdów wycofanych z eksploatacji, zapewnienia wiarygodności zaświadczeń dla wyrejestrowania pojazdu oraz ujednoczenia treści zaświadczeń, a także potwierdzenia masy pojazdu wycofanego z eksploatacji.

Art. 28. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany osiągać poziom odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji w wysokości odpowiednio 95% i 85% masy pojazdów przyjętych do jego stacji demontażu rocznie.

2. (uchylony)

2a. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do niektórych pojazdów specjalnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 70zm ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

3. Przy obliczaniu poziomów recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do recyklingu zalicza się procesy oznaczone jako R2–R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz wymontowanie przedmiotów wyposażenia i części pojazdów przeznaczonych do ponownego użycia.

4. Przy obliczaniu poziomów odzysku odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do odzysku zalicza się procesy uwzględnione przy obliczaniu poziomu recyklingu oraz procesy oznaczone jako R1 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

5. Przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmioty wyposażenia i części pojazdów przeznaczone do ponownego użycia zalicza się do odzysku i recyklingu.

5a.²⁶⁾ Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu, o których mowa w ust. 1, może uwzględnić masę odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji poddanych odzyskowi lub recyklingowi do końca lutego następnego roku w przypadku, gdy pochodzą z pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjętych do stacji demontażu pojazdów w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku.

6. Ilość odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu.

7. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się potrzebą ujednoczenia metodyki obliczania poziomów odzysku i recyklingu oraz uwzględniając zakres niezbędnych danych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) frakcje materiałowe pochodzące ze strzępiarki, których zagospodarowanie zalicza się do recyklingu;
- 2) frakcje materiałowe pochodzące ze strzępiarki, których zagospodarowanie zalicza się do innych procesów odzysku niż recykling;
- 3) (uchylony)
- 4) sposób obliczania poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Art. 28a.²⁷⁾ 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który w roku kalendarzowym nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 28 ust. 1, jest obowiązany do obliczenia i uiszczenia bez wezwania opłaty za nieosiągnięcie wyma-

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

ganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, obliczanej odrębnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu.

2. Opłatę za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i brakującej masy odpadów niezbędnej do osiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji.

3. Stawka opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji wynosi:

- 1) 0,05 zł za każdy kilogram brakującej masy odpadów niezbędnej do osiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w przypadku gdy do osiągnięcia wymaganego poziomu brakuje nie więcej niż 5%;
- 2) 0,1 zł za każdy kilogram brakującej masy odpadów niezbędnej do osiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w przypadku gdy do osiągnięcia wymaganego poziomu brakuje więcej niż 5%.

4. W przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji przez co najmniej dwa kolejne lata, stawka opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do obliczenia opłaty należnej za drugi i każdy kolejny rok nieosiągnięcia wymaganego poziomu stanowi dwukrotność stawki określonej zgodnie z ust. 3.

5. Opłata za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji jest uiszczana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.

6. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie uiszczył opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji albo uiszczył opłatę w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość tej opłaty.

7. Do należności z tytułu opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 29. (uchylony)

Art. 30. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w art. 75 ust. 2 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

Art. 31. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany w terminie 14 dni złożyć marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwemu miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu zawiadomienie o zakończeniu działalności w zakresie demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji lub o rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy z przedsiębiorcą prowadzącym punkt zbierania pojazdów.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
- 2) datę zakończenia działalności lub rozwiązania lub wygaśnięcia umowy;
- 3) w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy – nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

Rozdział 5

Obowiązki przedsiębiorców prowadzących punkty zbierania pojazdów

Art. 32. 1. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany zapewnić bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi zbieranie pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2.²⁸⁾ Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany dołączyć kopię zawartą z przedsiębiorcą prowadzącym stację demontażu umowy dotyczącej przyjmowania pojazdów zebranych w punkcie zbierania pojazdów.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz uwzględniając wydawanie zaświadczeń o demontażu pojazdu, określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dla punktów zbierania pojazdów.

Art. 32a. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 33. 1. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany do przyjęcia każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji, który posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

2. Do przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów stosuje się odpowiednio przepisy art. 23–25, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów sporządza zaświadczenie o demontażu pojazdu lub zaświadczenie o przyjęciu niekompletnego pojazdu, w czterech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje właściciel pojazdu, drugi i trzeci są przekazywane w terminie 7 dni do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, w którego imieniu zaświadczenie zostało wydane, a czwarty pozostaje u przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.

Art. 34. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów może wydawać zaświadczenia o demontażu pojazdu oraz zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu, wyłącznie w imieniu przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) zawarł umowę z przedsiębiorcą prowadzącym stację demontażu, jeżeli nie jest to ten sam przedsiębiorca;
- 2) przekazuje przyjęte pojazdy wycofane z eksploatacji do stacji demontażu.

Art. 35. 1.²⁹⁾ Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany, najpóźniej do dnia 10 stycznia, przekazać wszystkie zebrane w roku poprzednim pojazdy wycofane z eksploatacji do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z którym zawarł umowę, jeżeli nie jest to ten sam przedsiębiorca.

2. Do transportu pojazdów wycofanych z eksploatacji do stacji demontażu lub punktu zbierania pojazdów nie stosuje się przepisów art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, chyba że ich stan stwarza zagrożenie dla środowiska.

Art. 36. 1.²⁸⁾ Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany w terminie 14 dni złożyć staroście właściwemu miejscowo do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów zawiadomienie o zakończeniu działalności w zakresie zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji lub o rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy z przedsiębiorcą prowadzącym stację demontażu.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
- 2) datę zakończenia działalności lub rozwiązania lub wygaśnięcia umowy;
- 3) w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy – nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu.

3.²⁸⁾ Zezwolenie na zbieranie odpadów wydane przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów wygasa z dniem zakończenia działalności lub rozwiązania lub wygaśnięcia umowy z przedsiębiorcą prowadzącym stację demontażu.

Rozdział 6

Obowiązki przedsiębiorców prowadzących strzępiarki

Art. 37. 1. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę jest obowiązany zapewnić bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi rozdrabnianie odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji.

²⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 30 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

1a.³⁰⁾ Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska sposobu rozdziału odpadów powstałych w trakcie demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz właściwego gospodarowania tymi odpadami, określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dla strzępiarek oraz metody rozdziału odpadów na frakcje materiałowe obejmujące frakcje metali żelaznych i nieżelaznych, tworzyw sztucznych, szkła i pozostałości.

Art. 38. 1.³¹⁾ Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę jest obowiązany wykonać raz na 5 lat próbę strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji w celu określenia zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych.

1a.³²⁾ Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę wykonuje po raz pierwszy próbę strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności w tym zakresie.

1b.³²⁾ W przypadku dokonania zmian konstrukcyjnych lub technologicznych strzępiarki, skutkujących zmianą składu materiałowego rozdrobionych odpadów, przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę jest obowiązany do przeprowadzenia próby strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji w terminie 30 dni od dnia dokonania tych zmian.

2.³³⁾ Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę przekazuje przedsiębiorcom prowadzącym stacje demontażu, od których przyjmuje odpady do strzępienia, informację dotyczącą zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych określonej w wyniku przeprowadzenia próby strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w ciągu miesiąca od jej przeprowadzenia.

3. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę sporządza roczne sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 75 ust. 2 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

4.³⁴⁾ Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, odpady, które podlegają próbie strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, oraz sposób jej wykonania, kierując się potrzebą ustalenia średniej zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych.

Art. 38a. (uchylony)

Rozdział 7

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 39. 1.³⁵⁾ Starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów po:

- 1) zaopiniowaniu przez:
 - a) marszałka województwa,
 - b) regionalnego dyrektora ochrony środowiska, o ile nie jest to ten sam organ– właściwych miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu, z którym przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów zawarł umowę;
- 2) sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska spełnienia minimalnych wymagań dla punktów zbierania pojazdów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 3.

³⁰⁾ Wszedł w życie z dniem 24 stycznia 2016 r., na podstawie art. 253 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 oraz z 2015 r. poz. 87, 933 i 1688), która weszła w życie z dniem 23 stycznia 2013 r.; stosuje się od daty utworzenia BDO (Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami) ogłoszonej w komunikacie, o którym mowa w art. 238 ust. 2 wymienionej ustawy.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 21 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2.³⁵⁾ W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska określa przedsiębiorcę lub przedsiębiorców prowadzących stację demontażu, którym przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany przekazywać zebrane pojazdy wycofane z eksploatacji.

3.³⁵⁾ Jeżeli przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów poświadcza nieprawdę w zaświadczeniu o demontażu pojazdu lub zaświadczeniu o przyjęciu niekompletnego pojazdu, starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

4.³⁵⁾ Jeżeli przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów narusza przepisy ustawy, starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

5.³⁵⁾ Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

6. Cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje wstrzymanie działalności objętej tym zezwoleniem.

7.³⁶⁾ Starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska przekazuje marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, o ile nie jest to ten sam organ, właściwym miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami, oraz marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwym ze względu na adres punktu zbierania pojazdów kopie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, oraz decyzji, o których mowa w ust. 3 i 5.

Art. 40. 1. Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu jest marszałek województwa; w przypadku gdy stacja demontażu położona jest na terenie zamkniętym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.³⁷⁾), organem właściwym jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2.³⁸⁾ Pozwolenie na wytwarzanie odpadów może być wydane po uzyskaniu wymaganego pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, z wyłączeniem nowo zbudowanych lub przebudowanych obiektów budowlanych, zespołów obiektów lub instalacji, do których ma zastosowanie art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz po sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska funkcjonowania instalacji i urządzeń służących do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

3.³⁸⁾ Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu wydaje zaświadczenie o demontażu pojazdu lub zaświadczenie o przyjęciu niekompletnego pojazdu, bez przyjęcia pojazdu wycofanego z eksploatacji, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

4. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wzywa go do zaniechania naruszeń w oznaczonym terminie.

5. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy w zakresie prawidłowej eksploatacji stacji demontażu, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

6. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4, narusza przepisy ustawy inne niż określone w ust. 5, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska może cofnąć pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji bez odszkodowania.

7. Regionalny dyrektor ochrony środowiska przekazuje marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia stacji demontażu informacje niezbędne do prowadzenia wykazu, o którym mowa w art. 42 ust. 1.

Art. 41. 1. Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem strzępiarki jest marszałek województwa; w przypadku gdy strzępiarka położona jest na terenie zamkniętym organem właściwym jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

1a.³⁹⁾ Pozwolenie lub decyzja, o których mowa w ust. 1, są wydawane po sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska spełnienia minimalnych wymagań dla strzępiarek, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 831, 1137, 1433 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 65, 352 i 585.

³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 24 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2.⁴⁰⁾ Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę przekazał informację dotyczącą zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych, niezgodną ze stanem rzeczywistym, marszałek województwa albo regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wzywa go do zaniechania naruszeń w oznaczonym terminie.

4. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

Art. 42. 1. Marszałek województwa zamieszcza na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu marszałkowskiego wykaz przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu oraz punkty zbierania pojazdów, wpisanych do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- 1) firmę przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów oraz oznaczenie jego siedziby i adres;
- 2) adresy stacji demontażu lub punktów zbierania pojazdów.

Art. 43.⁴¹⁾ Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku kontroluje każdą stację demontażu.

Art. 43. (uchylony)⁴²⁾

Art. 43a.⁴³⁾ 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłat za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2. Wpływy z tytułu opłat za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji powiększone o dochody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochód budżetu samorządu województwa, o którym mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wpływy z tytułu opłat za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji powiększone o dochody z oprocentowania rachunku bankowego w wysokości 5% stanowią dochód budżetu samorządu województwa.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 44. Kto wbrew przepisom art. 7 wprowadza do obrotu materiały, przedmioty wyposażenia lub części pojazdów zawierające ołów, rtęć, kadm lub sześciowartościowy chrom, podlega karze grzywny.

Art. 45. Kto wbrew przepisom art. 8 nie zapewnia oznaczania przedmiotów wyposażenia lub części pojazdów, podlega karze grzywny.

Art. 46. Kto wbrew przepisom art. 9:

- 1) nie przekazuje przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu informacji dotyczących sposobu demontażu nowego typu pojazdu,
- 2) nie udostępnia wprowadzającemu pojazd lub przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu informacji dotyczących sposobu demontażu, magazynowania lub testowania przedmiotów wyposażenia lub części pojazdu, które mogą być przeznaczone do ponownego użycia

– podlega karze grzywny.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴¹⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 42.

⁴²⁾ Przez art. 1 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

⁴³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 47.⁴⁴⁾ Kto wbrew przepisom art. 13 nie składa zawiadomienia o podjęciu działalności w zakresie produkcji, importu lub wewnątrzspółnotowego nabycia pojazdów lub składa zawiadomienie zawierające fałszywe dane, podlega karze grzywny.

Art. 47. (uchylony)⁴⁵⁾

Art. 48. Kto wbrew przepisowi art. 18 nie przekazuje pojazdu wycofanego z eksploatacji do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, podlega karze grzywny.

Art. 48a. Kto, wbrew przepisowi art. 21 ust. 2, nie przekazuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze grzywny.

Art. 49. 1. Kto wbrew przepisom art. 23 nie przyjmuje pojazdu wycofanego z eksploatacji do stacji demontażu, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom art. 33 nie przyjmuje pojazdu wycofanego z eksploatacji do punktu zbierania pojazdów.

Art. 50. (uchylony)

Art. 51. 1. Kto, będąc do tego obowiązany na podstawie art. 24 lub art. 33, nie wydaje właścicielowi pojazdu zaświadczenia o demontażu pojazdu lub nie przekazuje tego zaświadczenia organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto, będąc do tego obowiązany na podstawie art. 25 lub art. 33, nie wydaje właścicielowi pojazdu zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu lub nie przekazuje tego zaświadczenia organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu.

Art. 52. (uchylony)

Art. 52a.⁴⁶⁾ Kto wbrew przepisowi art. 35 ust. 1 nie przekazuje najpóźniej do dnia 10 stycznia wszystkich zebranych w roku poprzednim pojazdów wycofanych z eksploatacji do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z którym zawarł umowę, jeżeli nie jest to ten sam przedsiębiorca, podlega karze grzywny.

Art. 52b.⁴⁶⁾ 1. Kto wbrew przepisom art. 38:

- 1) ust. 1, nie wykonuje raz na 5 lat próby strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji w celu określenia zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych,
- 2) ust. 1a, nie wykonuje po raz pierwszy próby strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności w tym zakresie,
- 3) ust. 1b, nie przeprowadza próby strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w terminie 30 dni od dnia dokonania zmian konstrukcyjnych lub technologicznych strzępiarki, skutkujących zmianą składu materiałowego rozdrobnionych odpadów

– podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom art. 38 ust. 2 nie przekazuje przedsiębiorcom prowadzącym stacje demontażu, od których przyjmuje odpady do strzępienia, informacji dotyczącej zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych w wyniku przeprowadzenia próby strzępienia odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w ciągu miesiąca od jej przeprowadzenia.

Art. 53.⁴⁷⁾ 1. Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 44–46, art. 48–49, art. 51, art. 52a i art. 52b następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.⁴⁸⁾).

⁴⁴⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 45.

⁴⁵⁾ Przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 238 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87, 122, 933, 1045, 1688, 1936 i 2281).

⁴⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 29 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969, z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1269, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

2. Za wykroczenia, o których mowa w art. 44–46, art. 48–49, art. 51, art. 52a i art. 52b, odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną, w zakresie wprowadzania do obrotu pojazdów wycofanych z eksploatacji, materiałów, przedmiotów wyposażenia, części takich pojazdów lub gospodarowania takimi pojazdami lub pochodzącymi z nich odpadami.

Rozdział 8a

Kary pieniężne

Art. 53a. 1. Kto poza stacją demontażu dokonuje:

- 1) usunięcia z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów lub substancji niebezpiecznych, w tym płynów,
 - 2) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia lub części nadających się do ponownego użycia,
 - 3) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu
- podlega karze pieniężnej od 10 000 do 300 000 zł.

2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wnosi się na wyodrębniony rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

4. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, należy uwzględnić stopień szkodliwości czynu, w szczególności zakres naruszeń, ilość odpadów, rodzaj stwarzanego zagrożenia dla środowiska oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów o odpadach.

5. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 54–59. (pominięte)

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 60. W okresie do dnia 31 grudnia 2014 r. poziomy odzysku i recyklingu, o których mowa w art. 28 ust. 1, wynoszą odpowiednio 85% i 80%.

Art. 61. (pominięty)

Art. 62. Przepisy art. 7 ust. 1 stosuje się do materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów wprowadzonych do obrotu po dniu wejścia w życie ustawy, przeznaczonych do stosowania w pojazdach wyprodukowanych po dniu 1 lipca 2003 r.

Art. 63. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁴⁹⁾, z tym że przepisy:

- 1) art. 7, art. 8, art. 44, art. 45, art. 57 pkt 2 i art. 62 wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 11–17, art. 28, art. 47, art. 55, art. 56, art. 57 pkt 3, art. 58 pkt 1 i 3 w zakresie dotyczącym art. 401 ust. 11 i 12 i art. 415 ust. 5a i 5b, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i art. 60 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.;
- 3) art. 23 ust. 3 w stosunku do pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju przed dniem 1 lipca 2002 r. stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.;
- 4) art. 58 pkt 1 w zakresie dotyczącym art. 401 ust. 1–10 i 13–16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

⁴⁹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 11 lutego 2005 r.

WZORY OBLICZANIA WYSOKOŚCI OPŁATY ZA BRAK SIECI ZBIERANIA POJAZDÓW

1. Wysokość opłaty za brak sieci zbierania pojazdów dla wprowadzającego pojazdy, o którym mowa w art. 11 ust. 1, należy obliczać w następujący sposób:

$$A = B + (C \times D \times \frac{E_1 + E_2 + \dots + E_{48}}{365})$$

2. Wysokość opłaty za brak sieci zbierania pojazdów dla wprowadzającego pojazdy, o którym mowa w art. 11 ust. 2, należy obliczać w następujący sposób:

$$A = B + (C \times D \times \frac{E_1 + E_2 + E_3}{365})$$

Objaśnienia:

A – wysokość opłaty za brak sieci liczona w zł,

B – opłata stała za brak sieci w zł,

C – liczba pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju w ciągu roku kalendarzowego przez danego wprowadzającego w szt.,

D – stawka opłaty za brak sieci w zł,

E z indeksem liczbowym – liczba dni, w których do zapewnienia sieci brakowało kolejnych stacji demontażu lub punktów zbierania pojazdów.

⁵⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 31 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.